

Bemærkninger til lovforslaget

Som anført i bemærkningerne til det samtidig forelagte forslag til lov om tilsyn med skibe vil Danmarks ratifikation af den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen, 1948, udkræve, at der også foretages visse ændringer i loven om forholdsregler til skibsfartens betryggelse, jfr. for tiden lovbekendtgørelse nr. 176 af 15. april 1930. Der henvises til konventionens kapitel V, reglementerne 1—10 (dansk udgave side 335—55).

Samtidig er det fundet naturligt at foretage visse ændringer i lovens ansvarsbestemmelser.

I overensstemmelse med bestemmelsen i konventionens kapitel V, reglement 1 (side 335), vil lovens bestemmelser finde anvendelse på *alle* skibe. Ligesom en begrænsning efter *tonnage* herefter ikke skal finde anvendelse, finder loven også anvendelse på alle skibe uanset deres *art*. Således vil såvel almindelige fragtfartøjer som fiskeskibe, fangstfartøjer og lystfartøjer være omfattet af loven. Hvad angår søværnets egentlige krigsskibe, udtales det ganske vist i reglement 1, at bestemmelserne ikke skal finde anvendelse på sådanne skibe, men det må dog antages, at de i §§ 3—4 givne forskrifter også efter omstændighederne bør iagttages ombord i krigsskibe, ligesom det er fast antaget i praksis, at de i medfør af § 5 givne forskrifter, således navnlig de internationale søvejsregler, finder anvendelse på sådanne skibes sejlads bortset fra krigsmæssige forhold.

Hvad endelig angår begrænsninger med hensyn til skibets *nationalitet*, følger det af den udtrykkelige angivelse i §§ 3, 4 og 5, 1. stykke, at reglerne kun skal gælde danske — herunder grønlandske — skibe, medens der i § 5, 1. stykke, 2. punktum, indeholdes en særlig hjemmel for administrationen til at fastsætte, i hvilket omfang de dér omhandlede regler også skal finde anvendelse på fremmede skibe.

Til § 1.

Der henvises, for så vidt angår paragraffens 1. stykke, til reglementerne 5—6 (side 345 ff.). Da den internationale sikkerheds-tjeneste i det nordlige Atlanterhav efter sikkerhedskonventionen af 1948, jfr. dens

reglement 5, ikke længere omfatter uskadiggørelse af vrage, foreslås det at slette de herhenhørende ord i den nugældende lov.

Angående paragraffens 2. stykke, henvises til konventionens reglement 4 (side 341).

Til § 2.

Bestemmelsen er overført uforandret fra den nugældende lov. Der henvises til konventionens reglement 8 (side 351).

Til § 3.

Bestemmelsen er overført uforandret fra den nugældende lov. Der henvises til konventionens reglementer 2—3 (side 335—41) samt — for så vidt angår 2. stykke — til reglement 4, b, 4 (side 341).

Til § 4.

Der henvises til konventionens reglement 10 (side 353). Paragraffen er ændret i overensstemmelse med dette reglement, hvor efter en skibsfører, som efter modtagelse af et nødsignal iler de nødstedte til hjælp, om muligt skal underrette dem om denne sin hensigt, hvorimod 1929-konventionen havde den modsatte regel, hvorefter en skibsfører er forpligtet til at underrette de nødstedte, såfremt han *ikke* anser det for betimeligt eller nødvendigt at komme til hjælp.

Til § 5.

Bestemmelsen i den nugældende paragraf (§ 6's) 2. stykke in fine, hvorefter der ikke uden tilladelse fra ministeriet for handel, industri og søfart må indrettes eller drives radiostation i noget dansk skib, der ikke ejes af staten, er udgået under hensyn til, at sådan tilladelse i henhold til § 2 i lov nr. 188 af 12. april 1949 meddeles af ministeriet for offentlige arbejder. Løvrigt er paragraffen overført uforandret fra den nugældende lov. Der henvises til konventionens reglement 9 (side 353).

Den i paragraffens sidste stk., der er enslydende med den nugældende lovs § 6, sidste stk., indeholdte bemyndigelse for handelsministeren til efter samråd med forsvars-